

Verbeterde methode voor het herkleuren van schelpen
(medegedeeld ter vergadering van 26 Febr. '49 te A'dam)
door J. Voorwinde

Naar aanleiding van het in BASTERIA, Vol. 12, pp. 17 - 19 van de hand van C. Beets verschenen artikel over "Een welhaast vergeten methode voor de conservatie van kleuren van fossiele en recente schelpen", heb ik enige proeven genomen, die een gunstig resultaat hadden. Ik ging hierbij uit van de opvatting dat de oorspronkelijke kleur van fossiele schelpen in veel gevallen niet zichtbaar is door de aanwezigheid van een grote hoeveelheid met lucht gevulde ruimten in de buitenste laag van de schelp. Deze luchtblaasjes veroorzaken een straalbreking, die het waarnemen van de daaronder gelegen kleur onmogelijk maakt. Indachtig het beginsel van olie-immersie bij microscopen, bewerkte ik de schelpen met parafineolie alvorens ze in een waterglasbad te leggen. Hiermede bereikte ik een verandering van de straalbreking, met het gevolg dat de oorspronkelijke tekening en kleuren, indien deze nog in de schelp aanwezig waren, weer zichtbaar werden. De tijdens de laatste algemene ledenvergadering gedemonstreerde exemplaren van Helix aspersa en Natica-soorten gaven wel een duidelijk beeld van het resultaat. In veel gevallen wordt door deze bewerking de determinatiemogelijkheid vergroot, bijvoorbeeld bij de fossiele Natica millepunctata.

Volgens mijn ervaring voldoet parafineolie het best. Cederolie, waarmede ik eveneens proeven nam, had een minder gunstig resultaat.

De door mij gevolgde methode is aldus: gedurende een half uur wordt de schelp in een licht verwarmd bad van technisch zuivere parafineumliquide gelegd; vervolgens gedroogd tot zij van buiten niet of weinig vettig aanvoelt; dan gedurende een half uur in een matig verwarmd waterglasbad; tenslotte gedroogd op dun vloeipapier. Tijdens het drogen moet de schelp regelmatig van stand veranderd worden om vastkleven aan het vloeipapier te voorkomen.